

Johnny Delico ja kylmien kissojen arvoitus 1. Johnny Delico asteli hermostuneesti asunnossaan ja lopuksi melkein juoksi wc:n peilin eteen ja huusi kuvalleen: "Herran Jumala, miksi sinä Jumala kiusaat minua kaikilla näillä naisilla? Mitä minä oikein olen tehnyt sinulle, mikset voi jättää minua rauhaan? Mikä helvetti sinua oikein vaivaa Herra? Häh?" Ajatus nousi hänen päässään ja se sanoi: Koko homman nimi, rakas Johnny poika, on se, ettei ole olemassa mitään Jumalaa jolle sinä huudat vaikeuksiasi, turhautumisen aiheuttamia tuskaisia ajatuksiasi. Ei ainakaan sillä tavalla kuin sinä sen käsität. Ei. Nyt, solmitaan aselepo jälleen ja sinä jätät taas kerran minut rauhaan ja ryhdyt töihin. Johnny mietti: kenet minut? Mitähän ääni mahtoi oikein tarkoittaa? Ääni vastasi hänelle vielä kerran: Sinut ja minut. Minä tarkoitan meitä. Me olemme erottamattomat. Tämän jälkeen Johnny tunsu oman persoonansa puolen jota hän nimitti "Jumalalliseksi ääneksi tai Jumalalliseksi kipinäksi tai kutsuksi" (tai vihaudessa ja pettyneessä mielentilassa, sellaisessa jossa hän nyt oikeastaan oli, "pirun ääneksi tulimerestä". Miksi? Älä kysy sitä, se oli Johnnyn omia omituisuuksiaan) hiljenevän. Johnny huokaisi, pesi kasvonsa huolellisesti ja puki siistit työvaatteensa päälleen ja lähti hiipparoimaan kohti avaruusasema 5143:a. 2. Puolen päivän jälkeen hän oli saanut hoidettua kaikki tärkeät asiansa, pukeutut päälleen lentopukunsa ja istui siistissä ohjaamossa todella hehkeän kaunottaren tuodessa hänelle vähän väliä virvokkeita. Ja kysellen halusiko hän muuta. Johnnystä näytti siltä, että nainen todellakin halusi vilpittömästi palvella häntä, mutta se saattoi tietenkin johtua myös Johnnyn ilmiömaisesta ulkonäöstä, korkeasta asemasta lentäjä-tutkija-agenttina sekä hänen säkenöivästä älystään. Kukapa tietää, ehkäpä hyväntahtoisia ihmisiä on olemassa ja nainen kuului niihin? Johnny sanoi naiselle haluavansa muutakin kuin virvoitus juomia. Ehkäpä kuitenkin kyse oli vain elämästä ja Johnny oli päättänyt elellä vielä ainakin vähän aikaa. Kolmen vuorokauden ja loputtomilta tuntuvien asioiden selvittelyjen jälkeen Johnny seiso päällikkönsä edessä tähtiportin-komisaarin yksistä tuhansista päämajoista. Mies katseli Johnnyä pitkään, tuumaili ja pohti, tutkiskeli tilannetta ja sanoi viimein: "Puhuuko Jumalainen ääni sinulle vielä, Johnny? Ja jos puhuu, onko se sanonut sinulle mitään uutta? Kenties mitään maailmankaikkeutta ja sen mysteerejä valaisevaa?" Johnny oli hetken vaiti. Hän mietti tarkkaan mitä vastaisi miehelle ja selitti sitten (yrittäen kuulostaa siltä, että oli varma asiastaan), että ääni ohjasi häntä edelleen ja antoi hänelle kaiken mahtavan apunsa elämän tuskallisten kosmisten kysymysten parissa. Mies katsoi häntä epäillen. Johnny ei sen puoleen voinut olla myös epäilemättä itseään, sitä tosi seikkaa, että hän saattoi puhua (kiltisti sanottuna) palturia minkä kerkesi. Tähän välin on tärkeätä selostaa Johnnystä ja hänen työstään lentäjä-tutkija-agenttina muutama tärkeä seikka: Ensiksikin Johnny oli ollut useita vuosia, niin pitkään kuin kykeni muistamaan uskollisesti työssä universumin pääkomissioilla, joka pyrki johtamaan yksin koko maailmankaikkeutta. Kaikki ihmiset (ja muutkin olennot)tuossa maailmankaikkeudessa tiesivät, että tuo komissio ei onnistunut tehtävässään ollenkaan hyvin kuin olisi halunnut, mutta yritti kuitenkin parhaansa (tai pahimpansa, riippuu mistä kulmasta asiaa katsoi). No, se ei ollut kuitenkaan niin tärkeää vaan tärkeää on se seikka, että Johnny oli valittu työhän juuri hänen kuulemansa "Jumalallisen äänen" takia. Siis ei lauluäänen, tai minkään normaalisti kuuluvan muunkaan korvilla havaittavan äänen takia, vaan äänen joka puhui hänen sisällään ja vain hänelle. Puhui jatkuvasti ilman helpotusta tuovia taukoja. Komissio siis palkkasi listoilleen töihin ihmisiä joiden sisällä tämä Jumalainen ääni puhui ja oli tutkittu ja tunnettua ympäri galaksia, että miljoonaa universumissa syntynyttä ihmistä kohden syntyi aina yksi ihminen jolla oli sisällään puhumassa tuo Jumalallinen guruääni, tuo mahtava lahja (tai kirous. Monet kokivat sen myös niin) joka ohjasi kyseistä ihmistä universumin rakentamisen esoteerisissä töissä ja tutkimuksista. Niin ainakin oli vakavasti uskottu, jopa aina epäluuloisten viranomaisien

keskuudessa, siitä lähtien kun universumia koossa pitävä kaikkivaltias Jumala oli ensimmäisen kerran esiintynyt koko lapsilaumalleen ympäri galaksien näkyvässä suorassa tv-lähetyksessä. Emme selosta tätä tämän tarkemmin, mutta siitä voidaan sanoa, että se oli aikamoinen show. Itse Jumala tv:ssä. Speaktaakkeli kerrassaan. Palataan takaisin Johnnyn tämän hetkiseen tilanteeseen: "Johnny, Johnny, Johnny." päällikkö puhui "Oli miten oli, puhui ääni sinulle nyt tai ei, niin minulla - siis meillä - Komissiolla - on sinulle tärkeä tehtävä. Huipputärkeä tehtävä. On nääs tapahtunut joukko omituisia asioita sillä aikaa kun sinä olet ollut lomalla ja nainut ties ketä. Puputyttöjä sun muita." Johnny esimies sanoi, hymyi hieman ja koitti olla kovin kärsivällinen. Mies jatkoi puhetulvaansa: "Joukko naisia jotka kutsuvat itseään "Kylmiksi kissoiksi", tai ainakin naisina esiintyviä naisia - ehkä iloksesi taas puputyttöjä, ken tietää! (mies melkein huusi tässä kohtaa!) - on vallannut maailmankaikkeuden kolmanneksi suurimman planeetan jolla harjoitetaan maailmankaikkeuden kovinta puhdasta filosofian tutkintaa. He väittävät keksineensä teorian joka tukahduttaa ja tuhoaa lopullisesti kaikkivaltiaan Jumalan äänen!" Tässä vaiheessa Johnny mietti päässään: Eikö tuo ole jo maailman vanhin juttu? Eikö Eeva keksinyt tuon hedelmällisen teorian ja keinon jo Aatamin aikoina? Eikö naisen lihan julmat salaisuudet tiedetä jo? "Tiedän mitä ajattelet Johnny, mutta asia ei ole niin." Johnnyn esimies sanoi ja jatkoi "Heillä on uusi teoria. Kovempia teoria, kovempi juttu tällä kertaa. Ja sinun hommasi on pysäyttää heidät. Sinullahan oli vuosikurssisi kovimmat tulokset filosofiassa - itse asiassa kymmeneen vuoteen - ja lisäksi olet muutenkin meidän 13:sta paras miehemme." Mies jatkoi edelleen ja kertoi: "Mutta, älä huoli Johnny. Jos tämä keikka menee hyvin, niin kuin ne aina menevät, niin pääset taas yksin itkemään omaa helvettiäsi. Pääset omaan ihanaan komission agenttien yksityismielisairaalaan leputtamaan isoja ja muhkeita aivojasi ja saat todellakin itkeä itsesi tyhjiin asti. Minä lupaan, takaan ja vannon sen. Ja lupaan vielä lisäksi, että pistän sinulle taas ison ja mukavan kourallisen puputyttöjä sinun, vain sinun iloksesi leikkimään kanssasi. Mitä sanot kelpo miekkonen? Oletko valmis hommiin? Siis kunnon kivikoviin ja kivoihin agentin hommiin?" Johnny sytytti tupakan. Ja mietti ja tuumaili hetken. Sitten hän totesi, että oli valmis hommiin. Johnny Delico oli valmis kunnon kivikoviin ja kivoihin agentin hommiin. 3. Oli ilta, maailmankaikkeuden taivas oli hämärtynyt pimeäksi. Johnny Delico istui lentoaseman läheisyydessä rähjäisessä kapakassa. Hän joi viskiään, poltti tupakkaa ja kuunteli viereisten pöytien ihmisten turhia keskusteluja. Hänelle ne eivät merkinneet mitään, hän oli nähnyt universumissa tapahtuvan sellaisia asioita joista galaksin tavallinen kansalainen ei voinut uneksiakaan tietävänsä. Hänen mieleensä tuli esimerkiksi Humbbelin tapaus. Siinä hän oli joutunut ratkomaan salaisella neljännen ulottuvuuden matematiikalla suoritettavaa tähden energia repeämän ongelmaa jonkun paskapään yrittäessä taas kerran tavoitella maailmankaikkeuden herruutta. Konna ei ollut onnistunut siinä, Johnny Delico oli ollut taitavampi, hän oli rokannut miehen taidoillaan ja suurilla aivoillaan kaltereiden taakse. Johnny otti lisää viskiä, katseli viereisen pöydän naista ja tuumi likaisia ajatuksia naisen alusvaatteista. Nainen katsoi Johnnyn ja silloin Johnny jäykistyi sisäisesti. Johnny oli nähnyt nuorempana kuvia universaalisti tunnetusta äiti Teresasta ja häneen katsova, oikeammin tuijottava nainen näytti aivan häneltä. Hän oli lähes varma siitä. Nainen näytti kauniilta, mutta ei hänen mielestään kuitenkaan liian kauniilta. Kuitenkin sellaiselta jota Johnny voisi rakastella... Hän päätti jututtaa naista, mutta silloin äiti Teresa-kopio nousi pöydästä ja kävelikin suoraan Johnny hämmästykseksi Johnnyn luokse. Nainen pysähtyi Johnnyn pöydän viereen ja sanoi seksikkään möreällä äänellä: "Olkaa varovainen Herra Delico. Te ette tiedä mihin olette pistämässä päänne. Ettekä tiedä edes mistä se on tullut. Siis päänne. Hyvästi nyt, minulla on maailmankaikkeus pelastettavanani." Nainen katsoi vielä hetken hiljaista Johnnyä, käveli sitten

pois ja oli katosi. Johnny maistoi siemauksen viskiään ja mietti: se niistä alusvaatteista. Tosiaankin, taivas ei ole tarkoitettu minulle, niin kuin ei mikään muukaan suloisuus tai viettelemys. Ei ainakaan juuri nyt. Sen jälkeen Johnny joi juomansa loppuun, maksoi laskunsa ja lähti suorinta tietä lentokentälle. Lentääkseen noiden pirullisten filosofi naisten luokse. Selvittääkseen universumin saloja heidän kanssaan vaikka painimalla shakkilaudalla syöden samalla banaanipirtelöä joka oli tarkoitettu juotavaksi. Näin se aina menee Johnny Delicolla. Näin se menee. 4. Viimein Johnny oli yhden lentomatkan ja yhden himokkaan lentoemännän jälkeen saapunut anti-narkissos-planeetalle, planeetalle jolla raavaat isoavoiset miehet harjoittivat vuosien kurinalaisen elämäntavan tuotteena syntynyttä puhdasta yhdeksännen asteen filosofiaa ja jossa salaperäiset "Kylmät kissat" nyt hallitsivat. Johnny Delicoa nauratti. Hän olisi vaikka voinut lyödä vetoa, että Kylmillä Kissoilla ei ollut mitään todellista ässää hihoissaan. Että he olivat vain joku surkea ja katkeroitunut feministinaisista koostuvat ryhmä jonka piti uhotta maailmalle ääntään ja mielipiteitään. Kuitenkin he väittivät tukahduttavansa "Jumalan äänen". Siis myös sen viisauden äänen sanat jotka Johnnynkin sisällä puhuivat. Hän asteli anti-narkissos-planeetan tutkimuslaitosten sisäänmenoportille ja hetken päästä metalliset liukuovet aukenivat pitäen hiljaista ääntä. Sisällä aulassa minne Johnny oli saapunut oli pahaenteisen hiljaista. Hän katseli ympärilleen ja huomasi olevansa erittäin viihtyisäksi, mutta samalla myös äärimmäisen keinotekoiseksi tehdyssä tilassa. Paikka näytti jonkinlaiselta yhdistetyltä odotus - ja -opiskeluaulalta tai tilalta jossa oli paljon isoja viihtyisiä kukkaistutuksia ja keskellä kaunisäänisesti pulppuava suihkulähde. Kuitenkin kaiken viihtyisyyden taustalla oli jotain muuta: Johnny huomasi, että paikka kuhisi hienosti piiloitettuja valvontakameroita ja muita kuuntelu ja urkkimislaitteita. Ne olivat kuitenkin arkea hänelle (ja hänen narsistinen puolensa oli tyytyväinen joka kerta kuin hänen ulkoinen hahmonsa vangittiin videokameran nauhalle) ja hän lähti astelemaan käytävää eteenpäin. 5. "Johnny Delico! Olette siis saapunut!" ääni huusi. "Älkää esittäkö kysymyksiä vaan seuratkaa ohjeitani meidän luokse! Ja meillä tarkoitan "Kylmiä kissoja!" Johnny kuuli äänen sanovan käytävän kuuluttimesta ja seurasi saamiaan ohjeita salaperäisten "Kylmien kissojen" luokse. Viimein Johnny saapui isoon auditoriumiin joka oli täynnä uskomattoman hemaisevia kaunottaria. Naisia joka ikisestä rodusta ja variaatiosta. Johnny ei voinut uskoa silmiään: nämäkö olivat Jumalan äänen tukahduttavia naisia jotka kutsuivat itseään "Kylmiksi kissoiksi"? Toisaalta taas: ei hän yhtään sitä ihmetellytkään, näky hänen silmien edessään olisi tukahduttanut monen seksistisen miehen äänen kokonaisuudessaan, miksei sitten Jumalan, jos Jumala oli mies? Vai oliko hän mies? Ken tietää, Johnny tuumi ja käveli "Kylmien Kissojen" johtajattarelta näyttävän naisen luokse. Naista on turha kuvailla, ota vai mielestäsi minkä tahansa miestenlehden keskiaukeaman työntokuva niin olet oikeilla jäljillä. Johnny puhui naiselle: "Te siis aiotte tukahduttaa Jumalan äänen?" Nainen katsoi inhoa tulvien ja halveksivasti Johnnyn ja sanoi: "Kyllä. Me aiomme tukahduttaa Jumalan äänen!" Johnny naureskeli sisäisesti, mutta yritti esittää ulkoisesti viileätä ja sanoi naiselle: "Ja kuinkas meinaatte sen tehdä? Saada siis jutun onnistumaan, onhan kyseessä sentään Jumalan eikä mikä ties vähäpätöinen ääni? "Kaikki maailmankaikkeuden naiset tulevat kieltäytymään seksistä mies sekä naispuolisten olentojen kanssa. Silloin jopa Jumalan ääni tukehtuu. Näin on ennustettu vanhoissa kirjoituksissa ja niin tapahtuu! Hyväksy mies kohtalosi!" Johnny mietti hetken aikaa ja sanoi sitten: "Meinaatko kisu, että tuo juttu oikeasti toimii? Oletteko oikeasti noin tyhmiä? Vaikka tuo suunnitelma luultavasti tukahduttaisi myös jopa Jumalan äänen niin kuinka aiotte saada sen toimimaan? Häh?" Nainen ei epäröinyt hetkeäkään vastatessaan: "Saamme sen toimimaan ikivanhaa viisautta sisältävällä hypnoositelepatialla. Sitä paitsi ei meidän välttämättä edes oikeastaan tarvitsisi käyttää

hypnoositelepatiaa. Suurin osa maailmankaikkeuden naisista olisivat jo muutenkin lähes valmiita luopumaan seksistä miesten kanssa. Joten mies: sinä ja Jumalasi tulette kyllä hiljentymään!" Silloin, juuri tuolla hetkellä "Kylmiä Kissoja" johtavan naisen takaa alkoi kuulua miellyttäviä huokauksia ja puhetta. Muut "Kymien Kissojen" naiset pitivät ilmeisesti Johnny Delicoa aika namupalana ja oltuaan jo pitkän aikaa selibaatissa heidän hormoninsa alkoivat toimia ehkä hieman liiankin voimakkaasti. Eikä mennyt aikaakaan kun naiset olivat laumoittain Johnny Delicon kimpussa ja riisuivat häntä vaatteista heidän johtajattaren sadatellessa kiukkuaan ja liittyessään viimein itsekin mukaan voihkivien joukkoon. Tällainen mies Johnny Delico oli. Näin se vaan hänellä menee. Ja ei aikaakaan kun... Epilogi Johnny Delico poistui päällikkönsä huoneesta laadittuaan raportin onnistuneesti suoritetun tehtäväkulusta ja tapahtumista ja suuntasi matkansa kohti universumin pääkomissioon omistamaa yksityistä mielisairaalaan. Siellä hän saisi rauhassa itkeä ja leikkiä puputyttöjen kanssa. Kunnes taas seuraavan kerran kunnon kivikovat ja kivat agentin hommat kutsuisivat häntä raskaisiin mittelöihin. Loppu